

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/246/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7510210813
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:7510210813.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobkyne K. T., rod. W., bytom I. XX, A. N. H., proti žalovanému S. W., bytom D. X, I. T., zastúpeného JUDr. Stanislavom Lampartom, advokátom v Starej Ľubovni, Advokátska kancelária, Nám. sv. Mikuláša 29, o zaplatenie 14.960,93 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti výroku o trovách konania rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa 2C/100/2011-113 zo dňa 9.10.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobkyne a vyslovil, že žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa si uplatnila nárok na vyplatenie svojho dedičského podielu v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Štátneho notárstva Košice č. D303/1985-10 z 13.5.1985. Predmetným dedičským konaním bolo prejednané dedičstvo po nebohom právnom predchodcovi účastníkov konania, na základe ktorej nadobudol nehnuteľnosti, ktoré predstavovali v prírode poľnohospodárske pozemky žalovaný a v prípade poskytnutia náhrady z akéhokoľvek titulu mal dedič, teda žalovaný vyplatiť podiel o veľkosti 1/2 žalobkyňi. V priebehu konania nehnuteľnosti, ktoré zdedil po neb. otcovi S. W. previedol na svoje deti darovacou zmluvou.

Konštatoval, že hoci žalovaný mal úspech v celom rozsahu vo veci, sú u žalobkyne dôvody hodné osobitného zreteľa nepriznať náhradu trov žalovanému celkom. Poukázal na to, že účastníci konania sú súrodenci, predmetom konania malo byť zaplatenie náhrady za pozemky, ktoré žalovaný zdedil s povinnosťou vyplatenia polovice výnosu žalobkyňi. Tým, že žalovaný bezodplatne previedol vlastnícke právo, vzbudil u žalobkyne pochybnosti o správnosti takéhoto úkonu, a preto sa domáhala žalobkyňa nároku na súd, aj keď výsledok tohto konania nebol k nej priaznivý. Obaja účastníci sú starobní dôchodcovia, a preto náhradu trov súd prvého stupňa nepriznal.

Žalovaný v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie proti výroku, ktorým súd prvého stupňa mu nepriznal náhradu trov konania, ktoré odôvodnil tým, že je v rovnakej majetkovej a sociálnej situácii ako žalobkyňa. Je tiež starobný dôchodca s nevysokým dôchodkom, so zlým zdravotným stavom, žije v rodinnom dome, o ktorý sa musí starať, opravovať ho a udržiavať a hlavne znášať aj prevádzkové náklady, ktoré nie sú nízke. Preto nepovažuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne, keďže sa nezohľadnili aj jeho majetkové pomery. Podľa jeho názoru majetkové pomery oboch účastníkov konania sú rovnaké. Úhrada trov právneho zastúpenia bola aj pre žalovaného vysokým výdajom, ktorý vznikol,

ale nijakým spôsobom nezavinil toto konanie. Preto navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie, resp. zmenil a priznal mu náhradu trov konania.

K odvolaniu žalovaného sa žalobkyňa nevyjadрила.

Odvolací súd skorším rozhodnutím 18Co 127/2012-1462 10.12.2012 potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo výroku o trovách konania s tým, že nepovažoval za správnu aplikáciu § 150 ods. 1 OSP. V zásade vyslovil názor, že bolo potrebné aplikovať na toto konanie ust. § 142 ods. 1 OSP a to v súlade so zásadou úspechu v konaní. Potvrdil však rozhodnutie súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov konania s poukazom na ust. § 151 ods. 1, 2 OSP. Vyslovil, že účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný tieto vyčísliť najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nevyčíslił trovy konania v zákonom stanovenej lehote a zo spisu nevyplývali iné trovy konania, nebolo možné zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania a takéto žalovanému priznať. Preto odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil aj výrok v rozsudku prvého stupňa o trovách prvostupňového konania aj keď z iného právneho dôvodu.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu bolo podané Generálnym prokurátorom Slovenskej republiky v Bratislave mimoriadne dovolanie dňa 20.5.2013 pod č. VI/1 Pz 191/13-6. O mimoriadnom dovolaní rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní 4MCdo/9/2013-161 zo dňa 30.9.2013 tak, že zrušil výrok rozsudku Krajského súdu v Prešove 18Co/127/2012-146 z 10.12.2012, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým nebola žalovanému priznaná náhrada trov konania a vec vrátil Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 2 OSP a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a zistil, že nie sú podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti o náhrade trov konania, pretože toto rozhodnutie bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a je aj nepreskúmateľné.

Nepreskúmateľnosť rozhodnutia je potrebné vždy hodnotiť ako odňatie účastníkovi možnosti konať pred súdom, pretože tento minimálne v odvolacom konaní nemá možnosť reagovať na nepreskúmateľné závery súdu prvého stupňa, čo je zároveň dôvodom na zrušenie takéhoto rozhodnutia v zmysle § 221 ods. 1 písm. s) OSP.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Ako vyplýva z obsahu spisu obom účastníkom konania vznikli trovy konania, žalovaný bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, ktorému bude musieť nahradiť trovy, ktoré vznikli z titulu právneho zastúpenia. Z obsahu spisu rovnako vyplýva, že žalovaný mal v konaní pred súdom prvého stupňa úspech a vzniklo mu tak právo na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré sú spojené s bránením práva v tomto konaní. Ako vyplynulo z obsahu spisu, tieto trovy si aj v lehote stanovenej zákonom podľa § 151 ods. 1, 2 OSP riadne vyčíslił. Pokiaľ sa súd prvého stupňa zaoberal len dôvodmi hodné osobitného zreteľa na strane žalobkyne je potrebné uviesť, že mal sa zaoberať pri takejto úvahe aj dôvodmi, teda osobnými a majetkovými pomermi na strane žalovaného rovnako ako aj dôvodnosťou podanej žaloby. Ako vyplynulo z odôvodnenia súdu prvého stupňa, tento nepriznal náhradu trov konania žalovanému z toho dôvodu, že ide o súrodencov v konaní, kde prevodom vlastníckeho práva darovacou zmluvou na svoje deti zo strany žalovaného, mohli vzniknúť pochybnosti u žalobkyne na zákonný postup a tým aj na prípadnú úvahu o podaní žaloby. Odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ sa žalobkyňa rozhodla podať žalobu na súd, musela si byť vedomá, že v prípade neúspechu môže vzniknúť povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vzniknú protistrane. Z týchto dôvodov, keďže súd prvého stupňa sa týmto argumentom vôbec nezaoberal a s prihliadnutím na to, že prevod vlastníckeho práva žalovaný urobil na

svoje deti darovacou zmluvou, teda bezodplatným spôsobom, ktorý údaj je zistiteľný prostredníctvom Katastra nehnuteľností, ktorý je verejne prístupnou informáciou. Z tohto dôvodu nemožno sa stotožniť s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa o obave, prípadne nevedomosti žalobkyne o tom, akým spôsobom žalovaný nakladal so svojim vlastníctvom.

Úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne rozhodnúť o náhrade trov konania v zmysle predovšetkým ust. § 142 ods. 1 OSP, teda v zmysle zásady úspechu a to berúc do úvahy aj argumenty žalovaného, ktoré uviedol vo svojom odvolaní. Svoje rozhodnutie o náhrade trov konania náležite zdôvodní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.